

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Învierea lui Isus Hristos.

Prăznuim cea mai mare minune din lume: *învierea* Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului Nostru Isus Hristos. Ticăloșii Jidovi credeau, că murind Isus pe Cruce și îngropându-se, totul s'a sfârșit, s'a terminat, iar ei se pot bucura și veseli că i-au sfîns și pomenirea lui de pe pământ... Dar când mai puțin se așteptau, după trei zile Isus a înviat, și cu puterea sa proprie s'a sculat biruitor din mormântul său. Oh! ce mare mângâiere varsă în sufletele noastre acelea cuvinte ale Evangheliei: *S'a sculat, nu este aici!* Pe urma acestor cuvinte, noi creștinii în vremea Paștilor ne salutăm cu cuvintele: *Hristos a înviat! Adevărat a înviat!* Cum spusesese înainte Isus Hristos, așa s'a întâmplat! *S'a sculat, a înviat!* Dar Isus ne învață și ne spune înainte și nouă, că după moartea noastră: *Toți vom învia!* și așa va și fi. Invierea lui Isus Hristos este cea mai mare chiezășie a învierii noastre.

* * *

Precum învierea lui Isus Hristos este fundamentul sau temelia credinții noastre, tot așa este și temelia Bisericii și chipul neîntreruptei sale învieri. Necredincioșii și cei fără de lege pururea au tratat Biserica întoc-

mai cum s'au purtat Jidovii față cu Isus Hristos. De sute de ori au crezut că au biruit Biserica, au ucis-o, au îngropat-o. Dar Biserica adevărată a Domnului Nostru Isus Hristos pururea se ridică, se scoală și trăește cu atâta mai frumoasă, mai strălucită și mai măreață, cu cât mai tare lumea și iadul s'au încercat să o zdrobească și să o nimicească. Ah! ce frumoasă mângâiere pentru noi catolicii, când vedem pe oamenii cei ticăloși că se nizuiesc să arunce în groapă sfânta Biserică a lui Isus Hristos, dar Biserica trece din biruință în biruință, din înviere în tot mai mândră și mai strălucită înviere!

* * *

În urmă mai cumpăniți, frați creștini, că nu este de ajuns să prăznuim numai pe dinafară Paștile Domnului. Sfânta Inviere a Domnului Nostru Isus Hristos are trebuință să se desăvârșească și să se înnoiască. În ce chip? Prin învierea sufletelor, cari sunt moarte și îngropate în păcate. Este datorința preoților — păstori de suflete să grăiască către acei Lazari cari sunt morți și îngropați în păcate și fără delege: *Lazare, vino afară...*

Este datorința fiecărui creștin să conlucre la învierea sufletescă a fraților săi, a deaproapelui său, prin rugăciune și prin râvnă creștinească.

Este datorința noastră cea mai însemnată să prăznuim întru noi înși-ne sfânta Înviere a lui Isus, înnoindu-ne în Credința sa și în iubirea sa. Să ne întărim tot mai mult în credința și dragostea către adevărata Biserică a lui Isus Hristos: *Una, sfântă, catolică și apostolică*... Aceasta este adevărata prăznuire a sfintelor Paști.

Despre Mărturisire sau Spovedanie.

(Urmare)

Așa e de zis oricărui păcătos, care nu voește să facă destul pentru vătămările acelea, care nu voește să plătească datoria aceea... să desdauneze paguba aceea, să împlinească fapta aceea de bunăvoință creștinească — cum îi spune preotul Spoveditor. — *De ți ar fi zis un lucru mare, de bună samă l'ai fi făcut*... Dacă preotul în scaunul spovedaniei ți-ar fi zis să mergi desculț în peregrinagiu la locul, cutare... dacă ți-ar fi dat ajunuri și posturi aspre — luni de zile, ori ani dearândul... ori v'ar da alte canoane grele și aspre — cum era datină în veacurile cele dintâi ale Bisericii — ar trebui să le primiți de bună voie, și să le împliniți — ca să dobândiți nu sănătatea trupului — ci viața sufletului, adică darul lui Dumnezeu. Cu cât dară trebuie să fiți mai gata a primi și împlini datorințe mai ușoare — cari preotul vi le pune — fiindcă sunt netrecut de lipsă — ca Dumnezeu să vă ierte păcatele ? !

În urmă mai este o pricină — pentru care multe spovedanii nu sunt bune. V'am spus că părerea de rău atât cea desăvârșită cât și cea nedesăvârșită cuprinde în sine ura cea mai mare față de păcat, care ură în ceea ce se ține de păcatul trecut — stă în blăstămarea aceea a păcatului, de care v'am grăit. — În ceea ce se ține de viitor — apoi aceea ură stă în o hotărâre tare, în un propus, în o făgăduință de a nu mai păcătui, și a vrea mai bine să pierdem toate bunățile și să suferim toate relele din lume — decât a vătămă pe Dumnezeu. — Inchipuiți-vă a vedea pe cei șapte măriți frați Macavei — cari îndemnați de tiranul împărat Antioch — să mănânce cărnuri de porc —

oprite de legea lui Dumnezeu — plini de curaj sunt gata de moarte — mai bine decât să calce poruncile lui Dumnezeu: *Mai gata suntem a muri decât a călca legile părințești* 2 Mac. 7. 2. Aceasta trebuie să fie hotărârea fiecăruia, care se mărturisește; dacă voește să fie bună spovedania lui: *Mai gata suntem* — trebuie să zicem către Dumnezeu din toată inima, *mai gata suntem a muri, decât a călca poruncile lui Dumnezeu.* — Suntem mai gata să pierdem tot ce avem, toate bunurile ce le putem avea în lume — mai bine decât să pierdem darul tău o Doamne, mai bine vrem să murim decât să te vătămăm. Voiu face ce voiu putea — ca să nu mai cad în păcatul în care am căzut — zice unul ori altul cu răceală, altul zice: dacă cutare nu mă va vătămă, nu mă va năcăji, nu mă va pagubi, nici eu nu-l voi vătămă, supără, năcăji... nici eu nu voiu grăi rău de el, de casa lui... Cu astfel de propusuri și hotărâri se spovedesc o samă de inși — diavolului îi plac astfel de spovedanii, pentru că neavând hotărârea cuvenită, — nu scot păcatul din suflet, ci-l întăresc mai tare și-l înțâpenesc. — Și de vreți să vedeți că adevărat este ceea ce zic — cercetați-vă pe voi înși-vă și vă ispitiți — că oare după atâtea spovedanii făcute — câte păcate ați scos din sufletul vostru — de câte v'ați scăpat, ori doară tot aceleași păcate is mai întărite, mai înrădăcinate? Dacă părerea de rău ar fi cum trebuie, atunci și hotărârile voastre ar fi altele... N'ați zice cum ziceți: nu voiu fi eu cel dintâi care să mă sfădesc să grăesc rău de alții, să clevesc... voiu face tot ce voiu putea ca să mai cad în păcatul acela... aș vrea ca oamenii răi să-mi deie pace, să nu mă păgubească, să nu mă năcăjască... n'ați zice așa, ci ați zice în forma aceasta: ori fie — ori nu fie cine să mă îndemne la rău — eu nici decum nu vreau să mai fac răul acela, păcatul acela..., dacă ar zice și grăi toți oamenii câte rele despre mine, — dacă m'ar năcăji oricum, eu nu voesc să mai vătăm pe Dumnezeu; de aș perde toate bunățile din lume, chiar și viața însaș, sunt hotărit mai bine să pierd toate decât să păcătuesc: *Mai gata sunt a muri decât a călca legea lui Dumnezeu.* Așa grăește cel ce are adevărată părere de rău — și urește păcatul mai pe sus de orice rău. —

Fie lăudat Domnul Dzeu, va zice cutare din voi, că eu tot mereu așa fac când

mă spovedesc, zic cătră preot: mai bine vreau a muri, mai gata sunt a muri — decât a vătămia pe Dumnezeu. Dacă aceasta o ziceți din toată inima, atunci e bună spovedania voastră, să nu fie zise însă acelea cuvinte numai cu gura, cu limba: *Și veți căută... pe Domnul Dumnezeu vostru, și-l veți află* (adecă veți dobândi iarăș darul său,) *cându-l veți căută din toată inima voastră, și din tot sufletul vostru, când vă veți năcăji.* A doua Lege 4. 29, Când dară vă întreabă preotul înainte de a vă da deslegarea — că pare-vă rău de păcatele cu cari ați vătămat pe Dnezeu — și făgăduiți că nul veți mai vătămia — atunci el vă spune din partea lui Dzeu că el vă desleagă de păcate — și vă pune iarăș în darul lui Dumnezeu prin Taina Pocăinții — numai dacă e adevărat ceea ce ziceți, că adecă vă pare rău din toată inima și din tot sufletul că ați vătămat pe Dzeu — și sunteți hotăriți din toată inima să nu-l mai vătămați, *il veți află... altmintrelea nici el nu vrea și nu vă poate deslegă, el vă lasă în nefericire — lipsiți de darul lui Dzeu — robi ticăloși ai diavolului...*

(Va urma)

Din catechism.

(Urmare)

În Sf. Scriptură însuși Mântuitorul a învățat aceasta în istorisirea bogatului Lazar (Luc. 16, 19...), tot așa din cuvintele cătră tâlhar (Luc. 23, 43.) zicându-i: „Astăzi cu mine vei fi în rai”, precum și în alte locuri, în cari ne-a învățat că este resplată și pedeapsă veșnică în cea lume, când față de Saduchei a apostrofat cuvintele lui Dumnezeu, cătră Moise: „Eu sum Dumnezeu lui Avram, a lui Isac, a lui Iacob”, urmărind din aceasta ca acești patriarhi deși după trup morți, sufletește trăiesc, pe cum spunea — Dumnezeu nu este un Dumnezeu al morților, ci al celor vii, și nimeni nu se poate numi stăpânul unui lucru mort în absolut.

Asemenea vorbește limpede de nemurirea sufletului când spune la Matei (10, 28) „Nu ve temeți de aceia, cari ucid trupul, însă sufletul nu-l pot să-l ucidă, mai vârtos să ve temeți de acela, care poate să dea și trupul și sufletul Ghehennei”. Tot așa la

Ioan: (12, 25) „Cine își iubește sufletul său, pierde-l va, iar cine — și urește sufletul său în acest veac, îl va mântui pe acela în viața de veci”.

Cumcă sfinții apostoli au mărturisit nemurirea sufletului, este destul sf. Pavel la care (II. Cor. 5, 1.) celim: Căci știm, că de se va desființa acest cort pămîntesc, în care locuim, avem zidire dela Dumnezeu, casă nefăcută de mâini, eternă în ceruri.

Iar Sf. Augustin a scris o carte întreagă despre nemurirea sufletului.

Se ține de natura sufletului să existe și să aibă vieată și după despărțirea de trup, pentru că sufletul are o substanță separată și deosebită de trup și nu este o apartinență a trupului, sufletul și separat de trup are inteligență și voință, cari sunt legate de suflet. Nici o putere zidită nu poate să nimicească existența și vieața sufletului.

Sufletul omenesc este simplu și spirit curat, ca atare numai cu nimicirea absolută a lui și-ar putea pierde existența. Aceasta nimicire totală nu ar fi alt ceva, decât încetarea susținerii de Dumnezeu, ce este un act dumnezeiesc, în care toată făptura își are scopul suficient al existenței, prin urmare, precum sufletul a început a exista prin voința dumnezeiască, așa și nimicirea lui s'ar putea întâmpla numai prin aceeaș voință dumnezeiască.

Dumnezeu nici când nu va nimici sufletul omenesc, căci aceasta nu ar corespunde bunătății lui Dumnezei și cu dorul nostru de a fi fericiți.

Dumnezeu a sădit în sufletul omenesc un dor neseecat după fericire, prin urmare este dator ca intru cât depinde de el, să implinească aceasta dorință, altcum nu l'am putea numi pe el bun. După ce însă noi nu putem să ajungem la aceasta fericire aici pre pământ în mod rațional putem aceasta a aștepta în viața după moarte, aceasta însă nu este cu polință, decât dacă sufletul nostru nu pierde în moarte ci supraviețuește. La o fericire deplină se ține și siguranța, ca nu o vom pierde, prin urmare sufletul nostru va trăi în veci.

(Va urma)

Nou Prelat papal. Preafericitul Părinte *Papa Piu XI.* a binevoit pe părintele canonic Rdis. *Vasile Pordea* a-l alege și numi de Prelat papal. Aceasta înaltă distincțiune s'a conferit preagrațios unui bărbat, care o viață de om a muncit în cele mai grele posturi ale eparhiei de Gherla spre deplina mulțumire, și recunoștință a tuturor. Trimitem Ilustrisimului Prelat cele mai călduroase felicitări.

Necrolog. Înregistrăm cu durere trecerea la cele veșnice a unei matroane venerabile. *Flora Anderco* de Homorod, văduva decedatului protopop Ioan Coman de Moisei din Vișeu de jos în 7 April crt. și-a redat blândul suflet în mâinile Atot puternicului. O deplânge o familie distinsă și număroasă. Primească întristata familie expresia sincerei noastre condolențe.

Inmulțirea catolicilor în Anglia. Foaia Engleză „Catholic Directory” constată, că numărul catolicilor în Europa în cursul anului trecut a crescut cu 9,576.615. Anume la sfârșitul anului 1925 au fost 185.275,194 iar la sfârșitul anului 1926 a ajuns la 194,841,809. Biserica catolică din lumea întreagă înregistrează un spor de 10.336,393 având în total 334,664,791 credincioși.

Bibliografie. Institutul „Biblioteca populară” din Gherla a scos de sub tipar a două broșură sub titlul: *Datorințele creștinești ale bărbaților* de părintele canonic Dr. Victor Bojor. Este aceasta o cărticică de 62 pagini scrisă cu o românească bună la înțelesul poporului. Conține învățături prețioase menite de a crea o situație de adevărată fericire în familie. Mult ar fi de dorit să se găsească la toate casele țărănilor noștri cărturari. Se poate procura cu prețul modest de 6 Lei la Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla. jud. Someș.

A apărut cea mai bogată carte de rugăciuni de Ioan Genț 560 pagini, pe hârtie fină (velină.) Cuprinde toate celea de lipsă pentru cantori, elevi, intelectuali și popor. Rugăciuni de dimineața, de seara, la Mâncat și Inseratul de Sâmbăta și Dumineca pe toate opt glăsurile. (Laudele Luminătoarele, stihirile învierii. Catavasiile Troparele și Condacele Duminecilor și ale Sărbătorilor.) Mărturisirea, Cuminecarea prohodul și Cupunia. Rânduială. Catavasiilor de peste an, colinzi, cântări în Vinerea Mare șcl. Acatistul, Parăclisul și lecturi din Sf-tul Alfons de Liguori. Cea mai bogată și mai estină carte de rugăciuni Costă: Legată în pânză fină peste tot cu cruce de aur 80 Lei. Cei ce doresc legătură în piele cu bordură aurită și cruce de aur vor mai trimite 100 de Lei în plus (total 180 Lei.) Legătură în piele cu bordură simplă 60 de Lei în plus (adică total 140 Lei.) Comandele se fac la Părintele Dr. Aloisie L. Tăutu, profesor de teologie, Oradea-Mare, sau la Redecția „Vestitorului” Oradea-Mare. După 20 exemplare vândute se dă unul gratuit (în pânză).

Calendar săptămânal.

24—30 Aprilie 1927.

- 24. Dumineca Paștilor.
- 25. Lunea Paștilor.
- 26. Marți. S. Muc. Vasiliu † 322 d. Hr.
- 27. Miercuri. M. Simeon.
- 28. Joi. Ap. Jason.
- 29. Vineri. 9 M. din Csizic,
- 30. Sâmbătă. ap. Iacob.